

Sravana Mangala Gowri Vratam Telugu PDF

ఆ బ్రాహ్మణ దంపతులకు వివాహమై చాలా కాలమైనా సంతానం కలగక పోవడంతో వారు భగవంతుని గురించి తపస్సు చేశారు. పరమేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై, "నీకు అల్పాయుష్షు గల కొడుకు కావాలా? ఐదవ తరం లేని కుమార్తె కావాలా?" అతను అడిగాడు.

చిన్నవాడైనా కొడుకు కావాలని యమ్మను ప్రార్థించాడు. శివుడు "ఆమేన్" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. శివుడి వరం ప్రభావంతో బ్రాహ్మణి ఎలలు త్వరలోనే గర్భవతి అయి అందమైన బిడ్డకు జన్మనిచ్చింది.

వెంటనే యమభట్ట వచ్చి ఆ పిల్లవాడిని తనతో తీసుకెళ్ళాడు. బిడ్డకు జన్మనిచ్చిన బ్రాహ్మణుడు ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు. అది ఉన్నా లేకున్నా పసికందు. పురుడు ముగిసే వరకు ఆగండి, తర్వాత దానిని తదుపరి దానికి తరలించండి." యమదూతలు అమ్మ కోరికను నెరవేర్చి, పురుడు ముగియడంతో తిరిగి వచ్చారు.

అప్పుడు ఆమె, "నాన్నా! నాకు మాటలు రావడం లేదు. మనిషిగా, నా బిడ్డ నన్ను మమ్మీ మరియు డాడీ అని పిలిచే వరకు ఆగలేదు, మరియు ఆమె సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు, "సరే" అని పిల్లలు వెళ్ళిపోయారు" అని చెప్పింది.

దీనికి చాలా కారణాలున్నాయి. ఒకరోజు తల్లిబిడ్డల గురించి ఆలోచిస్తూ మళ్ళీ త్వరలో రాబోతున్న యమభట్టులను తలచుకుని బాధపడటం మొదలుపెట్టింది.

అని తల్లి విచారిస్తోందని గ్రహించిన పిల్లవాడు "ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని అడిగితే జరిగినదంతా చెప్పాడు.

ఆ విషయం తెలుసుకున్న బాలుడు "అమ్మా! నేను పేదవాడిని. పదేళ్లపాటు పుణ్యం చేసే అవకాశం లేదు. అందుకే ఇప్పుడు కాశీకి వెళ్లి తిరిగి రావాలి. కాబట్టి నన్ను వెంటనే పంపించు. ." ఈ లోపు యమదూతలు వస్తే వాళ్ళు వచ్చేదాకా ఆగను" అని చెప్పి తల్లితండ్రులు బిడ్డను ఒంటరిగా తమ వద్దకు పంపలేరు. మేనమ్మను కాశీకి తీసుకెళ్ళి కాశీకి వెళ్ళే దారిలో ఉన్న పూలతోటలో ఇద్దరూ కలిశారు. ఆగిపోయారు.

అదే సమయంలో గ్రామంలోని రాజు కూతురు పూలతోటలో పూలు కోయడానికి వచ్చి ఒకరితో ఒకరు గొడవపడి దుర్భాషలాడారు. కోపోద్రిక్తుడైన రాజు కూతురు, "ఈ రాత్రికి నాకు పెళ్లి ఉంది. అంతేకాకుండా, శ్రావణ మంగళవారం రోజున మా అమ్మ నన్ను ప్రార్థిస్తుంది. ఆ వ్రత మహిమ వల్ల మీ శాపాలు, శాపాలు పనిచేయవు" అని చెప్పింది. చేతుల్లోంచి పూలు విసురుతూ అన్నాడు. పూలు చెట్ల కొమ్మలకు ఎగిరి వాటికి అతుక్కుపోయాయి. బ్రాహ్మణుడు అది చూశాడు. "ఆ అమ్మాయి తన భార్య అవుతుంది" అనుకున్నాడు అబ్బాయి. అదే రోజున, రాజు తన కుమార్తెకు వివాహం చేసాడు. రాణి అతనికి పేరు పెట్టింది. శ్రావణ మంగళవారం. పెళ్లికొడుకు రాక కోసం అందరూ ఎదురుచూశారు. ఇంతలో పెళ్లి కొడుకు సంతోషించకపోవడంతో పెళ్లిని మరికొంత కాలానికి వాయిదా వేయాలని వరుడి నుంచి మెసేజ్ వచ్చింది.

పెళ్లిని వాయిదా వేయడం రాజుకు నచ్చలేదు. నిర్ణీత సమయానికి పెళ్లి చేసుకోకపోవడం పరువు పోతుందని భావించి, పొరుగురి వాసులకు విషయం తెలియదని భావించి మేనమామ మేనల్లుళ్లను ఒప్పించి తన కుమార్తెను మేనల్లుడికి పెళ్లి చేశారు. ఆ రాత్రి మంగళగౌరి కలలో కనిపించి "కుమార్తె! ఈ రాత్రి నీ భర్త పాముకాటుకు గురయ్యాడు. జాగ్రత్త పాము... కుండను గట్టిగా మూసి ఉంచమని నీ తల్లి ఆజ్ఞాపించింది."

పిల్లవాడు తల ఎత్తి చూసేసరికి పెద్ద పాము వరుడి కొడుకు మంచం దగ్గర అప్పటికే బుసలు కొడుతూ పాకుతోంది. యువరాణి వెంటనే అటకపై నుండి నోము కుండను తీసుకురావడానికి వెళ్ళింది. అర్థంకాక పెళ్ళికొడుకు తోడమీద నిలబడి కుండని కిందకి దింపి పామును లోపలికి తీసుకుని బ్లౌజ్ గుడ్డతో గట్టి కట్టు కట్టి మళ్ళీ అటకపై పెట్టి గాఢనిద్రలోకి జారుకుంది. తెల్లవారగానే మేనమామ వచ్చి పెళ్ళి కొడుకుని లేపి కాశీకి తీసుకెళ్ళాడు.

కొన్ని రోజుల తర్వాత నిజమైన వధూవరులు వచ్చారు. రాజు సంతోషంగా వెనుదిరిగి వెళ్ళి పెళ్ళికి ఏర్పాట్లు చేసాడు కానీ యువరాణికి పెళ్ళి ఇష్టం లేదు. మొదటి క్షణంలో తాలి గట్టివాడే తన భర్త అని ప్రకటిస్తుంది. ఎవరు ఎంత చెప్పినా మను ఒప్పుకోలేదు. కాశీకి వెళ్ళిన వాడు సాక్షాత్తు నీ భర్తే అని రుజువు చూపండి'' అని పెద్దలు అడిగారు.

అందుకు చిన్నవాడు "నాన్నా! నువ్వు ఒక సంవత్సరం అన్నదానం చెయ్యి. ఆ సంవత్సరమంతా నేను తాంబూలం దానం చేస్తాను. తరువాత ఆధారం చూపిస్తాను" అన్నాడు. రాజు అంగీకరించాడు. అతను వెంటనే ఒక సత్రాన్ని నిర్మించాడు మరియు క్రమం తప్పకుండా ఆహారం అందించడం ప్రారంభించాడు. యువరాణి ఆ భక్తులందరికీ దాసి అయింది.

కొన్నాళ్లలో కాశీకి వెళ్ళిన మేనమామ-మేనల్లుళ్లు తమ పూర్వీకుల ఊరికి తిరిగి వచ్చి నడిరోడ్డులోని పూర్వపు పూలతోటలో ఉంటూ అక్కడి సత్రంలో భోజనం చేసేవారు. తరువాత యువరాణి నుండి తాంబూల బహుమతిని స్వీకరిస్తూ ఉండగా, అతను బ్రాహ్మణ యువకుడిని చూసి, అతని చేయి పట్టుకుని, "ఇతను నా పెండ్లికుమారుడు" అని తన పెద్దల సాక్ష్యం అడగగా, అతను కళ్యాణ కుండలో ఉంచిన ఉంగరాన్ని తీసుకున్నాడు. మరియు అతని వేలికి పెట్టాడు. విశేషం మొత్తం చెప్పి, పాము దాచిన పాత్రను బయటకు తీయగా, పాము బంగారు పాము అని తేలింది, అన్ని ఆధారాలు

సరిపోవడంతో, పెద్దలు వాదనను అంగీకరించారు. రాజు మాములుగా పెళ్లయి, అత్తమామల ఇంటికి పంపిస్తుండగా, తల్లి అతనికి శ్రావణ్ మంగళవర్ అని పేరు పెట్టి, ఆ ముక్కను సంచితో పెట్టుకుంది.

అక్కడ ఉన్న బ్రాహ్మణ దంపతులు బిడ్డ దుఃఖానికి కన్నీరు కారుస్తూనే ఉన్నారు మరియు దీని కారణంగా వారు అంధులయ్యారు లేదా ఆరోగ్యంగా ఉన్నారు లేదా శాశ్వతంగా విచారంగా ఉన్నారు. అలాంటి సందర్భంలో అల్లుడు గుర్తు పట్టుకుని వూరికి వచ్చిన బ్రాహ్మణ యువకుడిని చూసి, గ్రామస్తులంతా విప్రదంపతి వద్దకు వెళ్లి, “మీ కష్టాలు పోయాయి.. మీకు కొడుకు.” నేను నీకు రాజ వైభవం కలిగిన కోడలిని తీసుకువస్తాను.

ఆ మాటకు సంతోషించినా, నమ్మకపోవడంతో జనాలు తమను ఎగతాళి చేస్తున్నారని మరింత బాధపడ్డారు.

అప్పుడు బ్రాహ్మణ కుమారుడు తన భార్యతో అక్కడికి వచ్చి తన తల్లిదండ్రులకు పూజలు చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. ఏం జరిగిందో తెలుసుకుని సంతోషించారు. కానీ, తన కొడుకు, కోడలిని చూసుకునే అదృష్టం తనకు లేకపోయిందని బాధపడటం మొదలుపెట్టిన యువరాణి మాత్రం తనతో పాటు తెచ్చిన శ్రావణ మంగళవారపు నోము కాటుకను తన కళ్ల ముందు వేసుకుంది. -చట్టాలు. ఈ గొప్పతనాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయిన ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళందరూ "మీకు ఇంత మహిమాన్వితమైన పేరు ఏంటో తెలుసా?" శ్రావణ మంగళవారపు నామం అన్నాడు.

అప్పటి నుండి, వూరి స్త్రీలందరూ ఆ పేరును రుచి చూశారు మరియు తరగని రక్తంతో మరియు అపరిమితమైన ఆనందంతో అనిర్వచనీయమైన కాలం జీవించారు. ఈ కథను పాట రూపంలో పాడి సాధన చేసే సంప్రదాయం కొందరికి ఉంది. ఆ నోము మంగళగౌరీ వ్రతంగా జరుపుకుంటారు.

